

Jeroen de Ridder interviewt *Hilde Verbeek*

Ondanks alle drukte heb ik Hilde al binnen een week na mijn uitnodiging op m'n Zoomscherm voor een interview. Ze is sinds kort bijzonder hoogleraar bij de afdeling Health Services Research van de Universiteit Maastricht en doet onderzoek naar ouderenzorg. Onderzoek dat vanwege de beperkende maatregelen in verpleeghuizen bijna helemaal stil ligt. Gemeten naar de hoeveelheid en lengte van e-mails die ik tot nu toe van haar heb ontvangen, is Hilde duidelijk een van de meest enthousiaste nieuwe leden van De Jonge Akademie! We hebben het over de crisis en nog veel meer.

Hoe zien je dagen eruit tijdens deze crisis?

Veel vergaderen via Zoom en andere apps! Ik zorg in elk geval dat ik regelmatig contact houd met promovendi en met studenten die door moeten.

Onze twee kleine kinderen bepalen het dagritme. M'n man en ik wisselen elkaar 50/50 af in onze werkkamer en aan de keukentafel. Soms hebben we wedstrijdjes over wiens vergadering het belangrijkste is. De kinderen hebben ook al de nodige ervaring met videobellen inmiddels. Gelukkig passen m'n ouders nog wel twee dagen op.

Werk je aan vragen over de Covid-19-crisis, of heb je een aanvraag gedaan voor extra financiering?

Mijn onderzoek gaat over ouderenzorg: wat zijn de effecten van allerlei omgevingsfactoren – zowel fysieke als sociale – op kwetsbare ouderen, bijvoorbeeld met dementie? We zoeken uit of andere manieren om de ouderenzorg te organiseren niet veel beter zijn voor het welzijn van mensen. Woonboerderijen waar mensen actiever kunnen blijven en regelmatig buiten

komen, kleinschalige woongemeenschappen die beter ingebed zijn in de buurt in plaats van grote verpleeghuizen die geïsoleerd staan.

Veel van ons onderzoek doen we echt samen met ouderen, medewerkers in de ouderenzorg, cliëntenraden en andere betrokken partijen. Zij leveren input op de vraagstelling, de aanpak, doen uiteraard mee aan de dataverzameling. En we koppelen de resultaten ook weer direct terug. De omgeving hiervoor is de Academische Werkplaats Ouderenzorg Zuid-Limburg.

Op dit moment werk ik aan een landelijk onderzoek naar het verruimen van de bezoeksregeling in het verpleeghuizen, hoe dit in zijn werk gaat en wat de impact is op het welbevinden van bewoners, bezoekers en medewerkers. Dit onderzoek is in een stroomversnelling opgezet en uitgevoerd, in nauwe samenwerking met het ministerie van VWS en landelijke partijen. De eerste factsheet hebben we vorige week gepresenteerd en nu monitoren we huizen op langere termijn.

Hoe communiceer je met je groep en collega's, hebben jullie ook gezamenlijke sociale meetings?

We hebben met onze groep iedere week een uurtje voor small talk ingepland. Ideetje dat ik uit de DJA-appgroep heb opgepikt. Met postdocs en promovendi proberen we de reguliere begeleidingsgesprekken zo veel mogelijk door te laten gaan, ook omdat ze hun onderzoeksplannen vaak behoorlijk moeten omgooien nu. Dataverzameling is helemaal stilgevallen – niemand behalve personeel mag meer verpleeghuizen in – en dus moet je omschakelen naar literatuuronderzoek en eventueel analyseren van bestaande data.

Heb je nieuwe hobby's of talenten ontdekt? Zo ja, welke?

Was het maar waar! Ik heb nauwelijks tijd om nieuwe dingen op te pakken. Ik ben wel weer gestart met een keer per week mountainbiken. Ik woon onder Eindhoven, dichtbij de grens met België. Een prachtige omgeving met bossen en hei om op zondag doorheen te rijden.

Eigenlijk ben ik in februari benoemd tot bijzonder hoogleraar, maar omdat toen deze crisis begon hebben we daar verder nauwelijks ruchtbaarheid aan gegeven. Jullie hebben dus nu min of meer de primeur!

Wat zijn de korte- en langetermijneffecten van deze crisis op je werk?

Er ligt nu zoveel stil, dat ik niet anders kan dan concluderen dat sommige projecten niet meer hun oorspronkelijke doelstellingen zullen halen. Het is niet anders.

Ik ben voor de wat langere termijn ook bezorgd. Als we weer bij verpleeghuizen over de vloer mogen komen – en daar kan nog best wat tijd overheen gaan – is het nog maar de vraag hoeveel animo er is onder ouderen en medewerkers om mee te doen aan onderzoek. Het is voor hen een extreem belastende periode: langdurige isolatie, intensieve zorg, veel sterfgevallen. Het gaat wel even duren voordat dat verwerkt is.

Tegelijkertijd zien we ook flexibiliteit. Ineens kan er van alles in de zorg rondom bijvoorbeeld e-health en wijken mensen noodgedwongen af van bestaande patronen.

Enig idee hoe de anderhalvemeter-universiteit eruit komt te zien? Heb je creatieve ideeën?

Lastig. Misschien moeten we de massale hoorcolleges maar vervangen door online onderwijs, maar ik hoop echt dat het niet nodig zal zijn om ook werkgroepen en seminars online te blijven geven. Een groepje studenten vertelde me trouwens dat ze door een Zoom afspraak veel serieuzer zijn gaan samenwerken dan wanneer ze na colleges in de mensa hadden afgesproken. Blijkbaar zitten er voor studenten soms ook positieve kanten aan dat online samenwerken.

Hilde op de website van de Jonge Akademie

[Bekijk hier de video van Hilde](#)

[Bekijk hier de ledenpagina van Hilde](#)